

РЕШЕНИЕ

№ 17014

гр. София, 04.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3357** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 24и от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба с вх. № 8316/11.03.2026г. подадена от А. М., гражданин на Р. Ф., [дата на раждане], пълнолетен, притежаващ личен номер на чужденец ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа в Република България тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ с рег. № 5364р-3775 от 10.02.2026г., постановен от зам. директор на Дирекция „Миграция“ – МВР по заявление с вх. № 538200-16956/15.08.2025г.

В жалбата се твърди незаконосъобразност и неоснователност на постановения отказ. Сочи се, че жалбоподателят е съпруг на български гражданин и е в страната от 16.04.2022г.. Същият притежавал разрешение за продължително пребиваване до 11.09.2025г., като член на семейството на български гражданин (поради сключен брак с българска гражданка). След като съпругата на жалбоподателя заминала да работи на по-добре заплатена работа в чужбина, жалбоподателят взел решение да промени основанието, на което пребивава в Република България. Оплакванията в жалбата са, че отказа е постановен единствено въз основа липсата на положително становище от Агенцията по заетостта (АЗ), като не е съобразено основанието, на което е подадено заявлението, както и правото му да посочи основанието на което да продължи пребиваването си в Република България. Оспорва се становището на АЗ, като издадено при съществено нарушение на административно- производствените правила и неспазване на установената форма, целта на закона и материално-правните предпоставки за издаването му. Навеждат се твърдения, че отказа на АЗ е постановен при нарушение на основните принципи на административния процес – като

издаден при липса на компетентност. По отношение оспореният отказ на постановен от зам. директор на Дирекция „Миграция“ – МВР по заявлението му с вх. № 538200-16956/05.08.2025г. се навежда като аргумент за неговата незаконосъобразност липсата на самостоятелни мотиви и конкретна преценка на фактите и обстоятелствата, в следствие на което са останали неизяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая – нарушение на процесуалната норма на чл. 35 от АПК и на правилото на чл. 59 , ал.2 , т.4 от АПК за форма на индивидуалния административен акт. Посочено е и противоречие с целта на закона. С горните аргументи от съда се иска да отмени обжалвания акт и да върне преписката на компетентния орган за ново разглеждане. Претендират се направените поделото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият не участва, не се представлява и от упълномощения по делото процесуален представител адв. Д. – М.. С писмена молба същата поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответникът по оспорването - Заместник-директор на Дирекция ”Миграция” –МВР, редовно и своевременно призован, не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита, в която изразява становище по жалбата по същество, като оспорва изцяло същата и счита издаденият акт за законосъобразен и правилен, като при издаването му твърди, че са спазени административно-производствените правила и същият съответства на законовите изисквания. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност в случай, че от жалбоподателя се претендира присъждане на адвокатско възнаграждение - надвишаващо минималния размер съгл. Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Административен съд София – град, Първо отделение, 87 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Между страните не е спорно, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че работодателят на А. А. М., гражданин на Р. Ф., [дата на раждане] , притежаващ ЛНЧ [ЕГН], а именно „МАКС ИНТЕРНАЦИОНАЛ“ ЕООД с ЕИК BG103131162 е подал в дирекция „Миграция“ при ОДМВР – Б., заявление на 15.08.2025г.. Същото е регистрирано с вх. № 538200-16956/15.08.2025г.. Заявлението е за предоставяне на право на продължително пребиваване и работа на чужденца в Република България, на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002“.

Заявлението с приложените към него документи е изпратено с писмо рег. № 536400-82646/16.09.2025г. на началник сектор „ПЕСПР“ (л.19) до изпълнителния директор на Агенция по заетостта и до Държавна агенция „Национална сигурност“ за становища относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда на чужденца А. М., гражданин на Р. Ф., [дата на раждане] , и съответствието на заявлението с чл.41, ал.1, т.2 от Закона за ДАНС.

С писмо № СМ-2710/02.02.2026 г. (л.17-18), изпълнителният директор на Агенция по заетостта е уведомил зам. директора на дирекция „Миграция“ – МВР, че по заявление с рег. № 538200-16956/15.08.2025г. подадено от заявителя „МАКС ИНТЕРНАЦИОНАЛ“ ЕООД с ЕИК BG103131162 е постановено отрицателно становище на осн. чл. 24и, ал.12 от ЗЧРБ, поради липса на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с ЕРПР за лицето А.

А. М..

На 10.02.2026 г. ответникът по оспорването издал Оспорения отказ рег. № 5364р-3775, с който отказал издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на А. А. М. - гражданин на Р. Ф., [дата на раждане] на осн. чл. 26, ал.2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ.

Отказът е връчен на жалбоподателя лично на 23.02.2026 година.

По делото са приложени събраните в хода на административното производство доказателства. С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, като съображенията за това са следните:

Оспореният Отказ с рег. № 5364р-3775/10.02.2026 година на Заместник- директор на Дирекция “Миграция” при МВР представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК. При проверката, съдът дължи преценка относно това дали актът е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби за издаването му и съобразен ли е актът с целта на закона.

На първо място отказът е издаден от компетентен орган- Заместник-директор на Дирекция ”Миграция”, на когото изрично по силата на чл.24, ал.17 от ЗЧРБ Директор на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице е предоставило правото да издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" в срок до три дни от представянето на документите по ал. 16.

Отказът е издаден по силата на делегирани правомощия-въз основа на Заповед № 5364з-4651/08.10.2022 година (л.15) на Директора на Дирекция „Миграция“ (л.15), с която изрично същият е делегирал на Заместник- директор на Дирекция“ Миграция“- заместник директора на Дирекция“ Миграция“ – МВР - комисар М. Д., правомощия по издаване или отказване издаването на разрешения за краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване. Следва да бъде посочено, че заповедта е издадена при условията на делегирани правомощия, с които законът е предвидил възможност за такова делегиране, чрез използване на израза - или оправомощени от тях длъжностни лица. Д. представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем. Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна. Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму. При делегиране на правомощия, актът се издава от името на органа, на когото са делегирани правомощията.

Със Заповед рег. № 5364з-3306/07.12.2022г. е изменена заповед № 5364з-4651/08.10.2015 г., като е създадена т.1.1 със следния текст: „т.1.1 прекратяване на административните производства по предоставяне правото на краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване“.

Между страните няма спор, а от приложените по делото доказателства се установява, че лицето М. Д. към датата на издаване на отказа е заемала длъжността-Заместник- директор на Дирекция“ Миграция“ и не е била замествана.

При извършена проверка относно спазената изискуема по закон форма за издаване на заповедта, съдът констатира, че са нарушени изискванията за форма по чл.59 АПК за форма. Заповедта не съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването ѝ, като посоченото-чл.26,ал.2 от ЗЧРБ, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, не може да обуслови наличие на конкретна правна норма, на която се позовава ответникът по оспорването по издаване на отказа, тъй като нормата на чл.24и от ЗЧРБ съдържа множество алинеи с конкретно съдържание и не е ясно на коя точно се позовава ответникът. Наред с това, посоченото в отказа -чл.26,ал.2 от ЗЧРБ, също не обуславя извода, че е налице конкретно посочено правно основание за издаване на заповедта, тъй като съгласно разпоредбата: разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец се отказва относно чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 24р и 24с, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

С оглед изложеното се обосновава извода, че при издаването на Отказа Заместник- директор на Дирекция ”Миграция” е нарушил процесуално- правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално- правните разпоредби при издаването на оспорения в настоящото производство отказ.

По материалната законосъобразност на акта:

В чл.24и от ЗЧРБ се съдържа правната регламентация за получаване на разрешение за работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“. Според визираната разпоредба от ЗЧРБ, такъв тип разрешение могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-кратък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора.

Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, заявлението се подава не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешението срок на продължително пребиваване.

С подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца. Заявлението се подава по образец съгласно правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към което се прилагат- копие на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца, свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1, доказателства за осигурено жилище, когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на страната; кандидатът, който няма предоставено

право на продължително пребиваване на територията на страната, представя доказателствата за осигурено жилище, когато за първи път подава заявление за издаване на документ тип "Единно разрешение за пребиваване и работа", съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002; същите се предоставят и при подаване на заявление за кандидатстване за виза за дългосрочно пребиваване, обосновка за достъп до пазара на труда на чужденец, в която работодателят посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец – работник, представя копия от обяви в местни и национални средства за масова информация и интернет, мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш. или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания, документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденец, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г. - при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1, справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване, справка-декларация, подписана от работодателя за средно-списъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца, посочени по месеци, декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и че те не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд - при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение, документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България по чл. 3 от Закона за признаване на професионални квалификации, други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност.

Когато заявлението по ал. 4 е подадено в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, то заедно с приложените към него документи се изпраща незабавно по електронен път на дирекция "Миграция" и на териториалните дирекции на Държавна агенция "Национална сигурност". Не по-късно от три дни след неговото подаване заявлението с документите се изпращат и в оригинал. В срока по изречение второ отдел/сектор/група "Миграция" извършва проверка, когато са налице основателни съмнения, че чужденецът няма да живее на декларирания от него адрес, като протоколът от проверката се изпраща заедно със заявлението. Дирекция "Миграция" извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от представяне на допълнителни документи по ал. 5 - 7, уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите, а когато в срока по ал. 9 документите не бъдат представени, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1. Дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, в 14-дневен срок от подаване на заявлението, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. Когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на Република България, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване. Заявленията и

приложените документи се изпращат по електронен път и на Държавна агенция "Национална сигурност", която в срок до 14 дни изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", когато лицето е на територията на страната, а в случаите по ал. 15 - в срок до три дни след даване на становище по заявлението за виза по чл. 15, ал. 1. В срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това. Когато в 7-дневен срок допълнителните документи не бъдат предоставени или нередовностите не бъдат отстранени, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1 и уведомява Агенцията по заетостта. Директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" в срок до три дни от представянето на документите по ал. 16. След издаване на разрешението се издава документ съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "единно разрешение за пребиваване и работа".

Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" не може да бъде по-дълга от два месеца, като при фактическа и правна сложност този срок може да бъде продължен с два месеца. В рамките на процедурата заявителят или упълномощено от него лице може да се откаже от подаденото заявление по ал. 4, което е основание за прекратяване на производството, а за решенията, взети въз основа на заявлението, заявителят се уведомява по реда на Административно-процесуалния кодекс.

Видно от представените по делото доказателства административното производство е иницирано на 15.08.2025г. с подаване на Заявление от страна на оспорващия да му бъде предоставено право на продължително пребиваване в Република България тип „Единно разрешение за работа“, липсват доказателства при провеждане на производството ответникът по оспорването да е спазил нормата на чл.24и, ал.18 от ЗЧРБ -процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" не може да бъде по-дълга от два месеца, като при фактическа и правна сложност този срок може да бъде продължен с два месеца.

В настоящият случай се констатира неспазване и на сроковете предвидени в чл. 24и, ал. 15 от ЗЧРБ – предвиждаща 15- дневен срок, след получаване на преписката, за предоставяне на писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда. Видно от писмото на АЗ с предоставеното становище АЗ на 02.02.2026г. е предоставила становище по изх. № 536400-82646 от 16.09.2025г. – близо четири месеца и половина след получаването на визираното писмо то 16.09.2025. на Дирекция

„Миграция“ – МВР. По делото няма данни този срок да е спирал да тече да тече до получаване на документи или до отстраняване на нередовности при наличие на обстоятелствата визирани в чл. 24и, ал.12, а именно открити нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя. Няма данни и АЗ да е предоставяла допълнителен срок за предоставяне на документи във връзка с констатирани нередовности по заявлението. Поради изложеното се обосновава извода, че производството е продължило твърде дълго, без да са налице основания за това и без да има надлежно продължаване на срока за произнасяне от страна на АЗ четири месеца и половина и съответно близо пет месеца от страна на Заместник- директор на Дирекция „Миграция“. Целта на законово-определения срок от два месеца е да се разгледа заявлението в максимално кратък срок и заявителят да бъде наясно с процедурата, а в случая производството е продължило повече от 4 месеца без каквото и да е основание за това и без да има издадена заповед за продължаване на срока.

В изразеното отрицателно становище на АЗ е посочено като основание за липса на предпоставки за предоставяне на положително становище относно А. М. правната норма на чл. 9, ал.1, т.5 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ). АЗ е приела, че след като на заявителя е предоставено право на продължително пребиваване на осн. чл. 24 ал.1, т-18 от ЗЧРБ / като член на семейството на български гражданин и произхождащите от чужбина документи, които удостоверяват семейните връзки и правото на издръжка, са признати и регистрирани или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство/ валидно до 11.09.2025г., съгл. чл. 36, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ППЗТМТМ), работодателя декларира заетостта на работника, член на семейството на български гражданин в дирекция „Бюро по труда“ по местоработата.

Освен това, посочената правна норма на чл. 9, ал.1, т.5 от ЗТМТМ от Закона за трудовата мобилност и трудовата миграция казва, че не се изисква разрешение за достъп до пазара на труда за работници – граждани на трети държави, които са членове на семейство на български граждани, а не визира представянето на документи от страна на работодателя. Факт е, че заявителят – чуждият гражданин има право на достъп до пазара на труда на различно основание от исканото, но никъде в закона не е ограничено правото му кандидатства да получи такова на основание чл. 24и от ЗЧРБ. В настоящият случай правото на избор от страна на чуждият гражданин да кандидатства на конкретното основание и да избере по-сложната процедура за кандидатстване за разрешение за пребиваване и работа, чрез работодател е строго лично. На личен избор се базират и съображенията му за това, както и рисковете от този избор от кого да зависи в последствие: дали от семейния статус или от трудовия договор, доколкото в настоящия случай достъпът до пазара на труда за заявителя е ограничен само при работодателя, който го е наел. Тази преценка е направена от жалбоподателя при подаване на заявлението и е неотнормисима към спора, но същата следва да бъде взета предвид липсата на изрична законова забрана за кандидатстване за исканото разрешение на посоченото от жалбоподателя основание при наличие на други основания за достъп до пазара на труда в Република България.

В този ред на мисли съдът намира за основателно наведеното от жалбоподателя оплакване за нарушаване на разпоредбата на чл. 35 от АПК и в настоящият случай не са изяснени и обсъдени фактите и обстоятелствата от значение за случая при издаването

на оспореният отказ.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване на А. М. , гражданин на Р. Ф. е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т.3, т.4 и т.5 от АПК, поради което следва да бъде отменен.

С оглед факта, че естеството на административния акт не позволява решаване на въпроса по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, административната преписка следва да се върне на административния орган, със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя, административният орган следва да извърши преценка на относимите факти, във връзка с приложението на ЗЧРБ и нормите му, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа в Република България тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, като освен това се обсъди наличието или липсата на предпоставките за издаване на разрешение за продължително пребиваване- тип „Единно разрешение за работа“, като се изиска конкретно Становище от Агенция по заетостта и то мотивирано и едва тогава да се издава какъвто и да било акт.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна. В полза на оспорващия следва да се присъдят разноски в размер на 5,11 € (пет евро и единадесет евроцента) – (равностойността на 10 лева), представляващи внесената от него държавна такса за производството. Оспорващият е представляван от адвокат, но в представеното пълномощно липсва договорено, респективно заплатено адвокатско възнаграждение, поради което такова не следва да бъде присъждано в негова полза. Разноските за държавна такса следва да се възложат на Дирекция „Миграция“, МВР.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 87 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа в Република България тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ с рег. № 5364р-3775 от 10.02.2026г., постановен от зам. директор на Дирекция „Миграция“ – МВР, с който на осн. чл. 26, ал.2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на А. М., гражданин на Р. Ф., [дата на раждане] по подаденото от него заявление с вх. № 538200-16956/15.08.2025г.

ИЗПРАЩА преписката на Дирекция „Миграция“ – МВР за ново разглеждане и произнасяне по заявлението с вх. № 538200-16956/15.08.2025г.на А. М. съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в решението.

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция“, МВР да заплати на А. М., гражданин на Р. Ф., [дата на раждане] , с ЛНЧ [ЕГН] сума в размер на 5,11 € (пет евро и единадесет евроцента) представляващи разноски за заплатената държавна такса.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: